

TORTOSA DISPOSARÀ DE CABLE DE FIBRA ÒPTICA EN DOS O TRES ANYS.

Un dels objectius prioritaris en l'acció de govern ha estat gestionar la instal·lació a Tortosa del cable de fibra òptica, a la fi que permeti connectar la ciutat amb la xarxa general de banda ampla. Es preveu que la xarxa de cable de fibra òptica estigui implantada en el termini de tres anys, prioritat que es vol resoldre abans de finalitzar el mandat municipal, i així s'ha manifestat a Localret -el consorci local de comunicacions de Catalunya- i a les empreses adjudicatàries. I per tal de garantir la connexió a la banda ampla el més aviat possible, s'està a punt de signar un conveni amb l'empresa Flash 10, on aquesta es compromet a realitzar-ho en un termini determinat.

La xarxa de fibra òptica permet una velocitat de transmissió de dades superior a la que ofereix la línia telefònica, així com permet obtenir serveis com ara la televisió i la telefonia per cable i altres serveis interactius. Això comportarà una notable millora en la xarxa de comunicacions i serà fonamental per al desenvolupament de les empreses de la zona i dels centres educatius.

LA GESTIÓ DEL RECURS NATURAL DE L'AIGUA EN EL SEGLE XXI **Del "Plan Hidrológico Nacional" als plans d'ecosistemes fluvials i de gestió sostenible de l'aigua.**

Certament, el model d'organització social del qual ens hem dotat per garantir la confortabilitat i el benestar, la prosperitat i el progrés, i fer-los compatibles amb el creixement econòmic, el lliure mercat, etc... És extraordinàriament complex.

I sovint contradictori, en ferotge lluita entre sectors econòmics diferents que pugnen per al màxim i més immediat guany. És aleshores quan ens adonem de la gran importància de l'acció dels poders públics defensors per definició de l'interès general, i de la importància de la incorporació adequada de conceptes com ara —i molt especialment— el de la sostenibilitat. El debat d'aquests darrers mesos a l'entorn de les polítiques de gestió de l'aigua no està exempt d'aquesta complexitat, ans al contrari, en forma part fonamental.

En primer lloc, ningú pot afirmar que sigui un debat simple i fàcil sinó ben al contrari. Al seu darrera hi ha un profund i probablement apassionant debat de model, de garantia de prosperitat, de creixement econòmic o de desenvolupament social, perquè l'aigua és el gran element imprescindible per a la vida, necessari per al desenvolupament, ineludible per planificar el futur.

Fins no fa gaire, la gestió de l'aigua es limitava a la seva explotació i semblava que en els darrers temps havíem anat prenent consciència col·lectiva que era un bé imprescindible i escàs i que les tendències de la seva gestió havien de ser guiades per la racionalitat i l'eficiència.

Enmig d'aquest procés —excessivament lent segons el meu parer— el govern del PP presenta el seu *Plan Hidrológico Nacional* en forma d'avantprojecte de llei.

La primera cosa que cal dir d'aquest Pla és que no correspon a l'època en què es pretén aprovar perquè no incorpora els aprenentatges que, encara que lents, semblava que col·lectivament anàvem incorporant en referència a la gestió dels recursos naturals. Ignora, també, un dels conceptes de més contingut polític de les darreres dècades com és el de la sostenibilitat, i no incorpora les normatives comunitàries que en matèria ambiental han estat nombroses i interessants en els darrers sis anys.

És a dir, un veritable Pla Hidrològic que vulgui garantir el subministrament d'aigua amb la qualitat necessària, ha de prioritzar mesures de gestió eficient de manera que aflorin recursos per cobrir part de la demanda, com ara la reutilització de les aigües depurades per garantir els cabals ecològics per a regs agraris, jardins urbans i ussos industrials, etc., per tal de substituir, així, l'aigua potable que actualment s'utilitza per a aquestes funcions (només la reutilització de les aigües de la futura depuradora del Prat pot alliberar uns 55 Hm³ l'any). A més, s'han d'afavorir xarxes domèstiques de baix consum i s'ha de millorar la xarxa de distribució en alta i baixa i s'han de recuperar i gestionar adequadament els aqüífers subterranis (Llobregat, Besòs, Ter...).

Pel que fa al canvi de context ambiental de la Comunitat europea, cal parar-hi molta atenció, ja que veiem amb molta satisfacció documents transcendentals com ara el Tractat d'Amsterdam que estableix com a objectiu de la Unió Europea, i per tant dels seus Estats membres, el desenvolupament sostenible; o la Iniciativa de la Cimerà de Cardiff, que fa aportacions força interessants i esperem que irreversibles en totes les matèries i àmbits socio-econòmics, (especialment en les polítiques ambientals agràries, energètiques) i estableix amb claredat indicadors de sostenibilitat; o bé i molt especialment la Directiva Marc de l'Aigua, que estableix la unitat de conca, la internacionalització de costos ambientals i la seva repercussió a l'usuari. **És doncs indefensable que un estat membre de la UE com és Espanya, elabori l'any 2000 un Pla Hidrològic que ignori tots aquests precedents.**

Pel que fa a l'adequada incorporació del concepte sostenibilitat en les polítiques dels poders públics, aquest és probablement l'element clau per demanar al PP que retiri el Pla presentat i en formuli un de nou. Perquè no es tracta d'una paraula de moda sinó de mirar els projectes que s'elaboren no només amb els ulls dels qui governen actualment, sinó amb els ulls (que vol dir necessitats, benestar i qualitat de vida) dels fills dels fills dels nostres fills, i tenir, ara, la seguretat que les accions actuals no els resten cap possibilitat. I això no ho fa l'avantprojecte presentat, ans al contrari, es sustenta en una conjuntura política present i efímera i posa en perill ecosistemes imprescindibles per a l'actual societat i evidentment per a les futures generacions, fins al punt que no estudia altres fonts d'obtenció d'aigua que no siguin —només— els rius; carrega tota la solució al riu Ebre, i mostra, així, la incapacitat de concebre'l com a ecosistema complex i divers en cada un dels seus trams.

Així doncs, s'ha d'exigir al PP que retiri i reformuli el Pla i s'ha de demanar al govern de Catalunya -CiU- que revisi en profunditat i incorpori les noves directives al Pla Hidrològic de les Conques Internes de Catalunya, ja que tots dos casos són mecanismes de foment de la gestió sostenible del recurs de caràcter legislatiu, econòmic i informatiu.

I tot això no se'ls demana des del discurs fàcil i superficial que estalviant aigua al rentar-nos les dents tot està arreglat, ans al contrari, com dèiem al principi, som plenament conscients de la complexitat de les demandes de l'actual i encara més de la futura societat, i per tant sabem que és extraordinàriament més difícil fer un Pla Hidrològic Sostenible i probablement més car, i també sabem i som plenament conscients, que el millor Pla possible difícilment crearà unanimitats, però si més no, podrà explicar-se des de l'objectivitat i no des de la conjuntura política partidista.

MONTserrat TURA

Consellera de Medi Ambient del Govern Alternatiu